

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/89/2015
Identifikačné číslo spisu: 6713010728
Dátum vydania rozhodnutia: 30.11.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:6713010728.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného Z. K. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. a iné prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 30. novembra 2015 v Bratislave dovolanie obvineného Z. K., podané prostredníctvom obhajkyne JUDr. Karolíny Šulejovej, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 5. novembra 2014, sp. zn. 4 To 58/2014, a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Z. K. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Zvolen rozsudkom z 29. apríla 2014, sp. zn. 2 T 181/2013, uznal obvineného Z. K. vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák., prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., a to na skutkovom základe, že

1/ dňa 15. februára 2013 v čase o 19.21 h vo L., okres L., vnikol do riadne uzamknutého rodinného domu súpisné číslo XXXX/XX na ulici J. vo L., ktorého majiteľmi sú Ing. I. S., nar. XX. N. XXXX a jeho manželka Ing. I. S., nar. X. O. XXXX, obaja trvale bytom L., J. XXXX/XX, tým spôsobom, že doposiaľ nezisteným predmetom násilím vypáčil presklené dvere vedúce do jedálne a vošiel do interiéru rodinného domu, vyšiel na poschodie do miestnosti spálne, odkiaľ zo zásuvky toaletného stolíka odcudzil šperky a to 1 ks súpravu náhrdelníka s náramkom z bieleho zlata, 5 ks obrúčok zo zlata rôznych veľkostí, 3 ks dámskych prsteňov zo zlata, 5 ks retiazok zo zlata rôznych dĺžok, 1 ks dámsky náramok zo zlata, 2 ks hodínok zo zlata, 3 ks prívěskov zo zlata, 1 pár detských náušnic zo zlata, 1 ks strieborný prívěsok v tvare pentagramu a 1 ks striebornú obrúčku, čím poškodeným Ing. I. S., nar. XX. N. XXXX a Ing. I. S., nar. X. O. XXXX, obaja trvale bytom L., J. XXXX/XX spôsobil odcudzením uvedených vecí škodu vo výške 10 208 € a poškodením zariadenia domu škodu vo výške 4 600 €,

2/ v presne nezistenom čase od 13.00 h do 22.00 h dňa 28. februára 2013 vnikol do riadne uzamknutého rodinného domu bez súpisného čísla, nachádzajúceho sa na parcele č. XXXX/XX v V. N.

na ul. L. tým spôsobom, že cez neoplotenú zadnú časť dvora rodinného domu prešiel k terase domu, kde nezisteným predmetom a spôsobom vypáčil dve okná na prízemí domu, kadiaľ sa dostal dnu, následne prešiel na poschodie - podkrovia, kde zo zásuvky skrinky umiestnenej v šatníku odcudzil finančnú hotovosť v sume nie menej ako 400 € a Grid karty s prístupovým menom a heslom k účtu v N., čím pre majiteľov domu M. G., nar. XX. S. XXXX, trvale bytom V. N., ul. S.. XXXX/X a Y. G., nar. XX. S. XXXX, trvale bytom V. N., V. XXX/XX spôsobil škodu odcudzením finančnej hotovosti vo výške 400 € a škodu poškodením zariadenia domu vo výške 2 825 €,

3/ v presne nezistenom čase od 15.00 h dňa 30. marca 2013 do 13.00 h dňa 31. marca 2013 vo P., na ul. H., vnikol do rodinného domu č. XXXX/XB tým spôsobom, že po tom ako prekonal oplotenie domu, tento obišiel a v zadnej časti domu sa najskôr nezisteným predmetom pokúsil vypáčiť dvoje plastových dverí a dvoje plastových okien, čo sa mu však nepodarilo, následne opäť nezisteným predmetom vypáčil ďalšie plastové okno a vošiel do domu, ktorý prehľadal a odcudzil z neho dve náušnice zo žltého kovu a 11 prsteňov z bieleho kovu, čím majiteľke domu N. S., nar. XX. M. XXXX, trvale bytom P., H. XXXX/XB spôsobil škodu odcudzením vo výške 2 995 € a škodu poškodením zariadenia vo výške 1 588 €.

Okresný súd obvinenému Z. K. za to uložil podľa § 212 ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8, § 41 ods. 1, ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obvineného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uloženom obvinenému rozsudkom Okresného súdu Lučenec z 18. apríla 2013, sp. zn. 3 T 215/2012, právoplatného 22. apríla 2013, ktorým bol obvinenému uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov nepodmienečne, ako aj všetky ďalšie výroky na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a zrušil výrok z trestného rozkazu Okresného súdu Lučenec z 9. októbra 2013, sp. zn. 22 T 196/2013, právoplatného 14. novembra 2013, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom na odsúdenie Okresným súdom Lučenec pod sp. zn. 3 T 215/2012, ako aj všetky ďalšie výroky na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Obvinenému tiež uložil podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. trest prepadnutia veci (uvedených v rozhodnutí), ktorých vlastníkom sa stal štát. Obvineného v zmysle § 287 ods. 1, ods. 2 Tr. por. zaviazal nahradiť škodu poškodeným manželom Ing. I. S. a Ing. I. S. vo výške 14 808 €, M. G. a Y. G. vo výške 3 223 €, N. S. vo výške 2 400 € a spoločnosti Allianz Slovenská poisťovňa, a.s. vo výške 1 941,40 €. Poškodené spoločnosti UNIQA poisťovňa, a.s. a Allianz Slovenská poisťovňa, a.s. odkázal s nárokom na náhradu škody, respektíve so zvyškom nároku na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený Z. K. odvolanie, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 5. novembra 2014 podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti rozhodnutiu podal obvinený Z. K. sám, ako aj prostredníctvom ustanovenej obhajkyne JUDr. Karolíny Šulejovej, dovolanie, ktoré oprel o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda s odôvodnením, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku.

V dovolaní uviedol, že konanie malo byť posúdené podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. Väčšou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej 10-násobok základnej zákonom stanovenej sumy, teda 2 655,50 €. Ak bol trestný čin spáchaný vlámaním podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., škoda ako znak skutkovej podstaty sa posudzuje v rozsahu do 2 655,50 €. Až pri spôsobiť škody vyššej ako 2 655,50 € je možné skutok právne posúdiť ako trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 3 písm. a/ Tr. zák. Celková škoda predstavuje sumu 22 374,40 €, preto konanie malo byť kvalifikované podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. Pričítanie vlámania ako závažnejší spôsob konania je v rozpore s § 38 ods. 1 Tr. zák., pričom poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 1. júna 2011, sp. zn. 3 Tdo 47/2010. Dovolaciemu súdu navrhol vysloviť porušenie zákona v neprospech obvineného, zrušiť uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici a rozsudok Okresného súdu Zvolen vo výroku o vine a treste, ako aj nadväzujúce rozhodnutia, a prikázať krajskému súdu, aby vec znovu prerokoval a

rozhodol.

Obvinený v nadväznosti na vyjadrenie prokurátorky Okresnej prokuratúry Zvolen doplnil dovolanie s tým, že sa nestotožnil so stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 12. decembra 2011, sp. zn. Tpj 78/2011, pretože § 38 ods. 1 Tr. zák. zakazuje dvojité pričítanie tej istej okolnosti, v jeho prípade vlámania. Obvinený v ďalšej časti svojho obsiahleho podania polemizoval s uvedeným stanoviskom, ako aj inou judikatúrou najvyššieho súdu.

K dovolaniu sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen, ktorá nepovažovala dovolanie za dôvodné. Poukázala na stanovisko trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu, sp. zn. Tpj 78/2011. Dovolaciemu súdu navrhla dovolanie obvineného Z. K. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. zamietnuť (správne má byť odmietnuť - poznámka dovolacieho súdu).

Najvyšší súd ako súd dovolací skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné, a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici ako súdu odvolacieho. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie bolo podané obvineným Z. K. prostredníctvom obhajcu, teda osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/, § 373 Tr. por., na Okresnom súde Zvolen, t.j. na mieste predpokladanom v ustanovení § 370 Tr. por., a v zákonnej 3-ročnej lehote. Dovolanie obvineného však nie je dôvodné.

Obvinený v dovolaní uplatnil dôvod dovolania podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolací súd úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávnych chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto sú možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštancia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, práve naopak z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. expressis verbis vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por.

V rámci posudzovania existencie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne kvalifikovaný ako iný trestný čin alebo, že skutok nie je trestným činom.

Spomenutý dovolací dôvod napĺňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premlčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného trestu, súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až § 43 Tr. zák.) a pod. i ukladania trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. Toto ustanovenie sa vzťahuje aj na nesprávne použitie iných právnych predpisov než Trestného zákona, napr. Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, zákona o konkurze a reštrukturalizácii a pod., pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnej kvalifikácii skutku.

Obvinený namietal nesprávnu právnu kvalifikáciu skutku z hľadiska spôsobu spáchania trestného činu, výšky spôsobenej škody a aplikácie § 38 ods. 1 Tr. zák. Konkrétne dal do pozornosti dovolaciemu súdu rozhodnutie najvyššieho súdu z 1. júna 2011, sp. zn. 3 Tdo 47/2010, kde skutočne najvyšší súd vyslovil, že posúdenie skutku ako trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák., keď vlámanie bolo obvinenému pričítané ako závažnejší spôsob konania, je v rozpore s § 38 ods. 1 Tr. zák. Páchateľ naplní skutkovú podstatu ustanovenia § 212 ods. 4 písm. b/ Tr. zák., ak spácha čin uvedený v § 212 ods. 1 alebo ods. 2 Tr. zák. a spôsobí ním značnú škodu, respektíve k spáchaniu dôjde závažnejším spôsobom konania.

Následne však trestnoprávne kolégium najvyššieho súdu prijalo 12. decembra 2011 pod sp. zn. Tpj 78/2011 stanovisko na zjednotenie výkladu zákona v otázkach právnej kvalifikácie skutku vykazujúceho znaky jednočinného súbehu trestného činu krádeže vlámaním podľa § 212 Tr. zák. a trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 Tr. zák. spáchaného závažnejším spôsobom - vlámaním v zmysle § 138 písm. e/ Tr. zák., pomere špeciality a zásady ne bis in idem. V stanovisku sa uvádza:

„I. Ustanovenie § 38 ods. 1 Trestného zákona treba vykladať tak, že prikazuje prednostnú kvalifikáciu určitej okolnosti ako zákonného znaku trestného činu. Ak je konkrétna okolnosť okolnosťou podmieňujúcou použitie vyššej trestnej sadzby, vytvára kvalifikovanú skutkovú podstatu so základnou skutkovou podstatou, ktorá túto okolnosť neobsahuje, napriek tomu, že je aj zákonným znakom uvedeným v inej základnej skutkovej podstate trestného činu, ak kvalifikovaná skutková podstata pokrýva väčší počet zákonných znakov trestného činu. To platí aj vtedy, ak jedno ustanovenie osobitnej časti Trestného zákona obsahuje dve (alebo viac) samostatných základných skutkových podstát trestného činu.

II. Ak si páchateľ prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní, spôsobí tak malú škodu a spácha čin vlámaním, naplní zákonné znaky zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona, pri použití § 138 písm. e/ Tr. zák. Takéto posúdenie činu jeho podradením pod kvalifikovanú skutkovú podstatu je v pomere špeciality ku kvalifikácii skutku podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., ktorá sa použije len vtedy, ak páchateľ krádežou vlámaním nespôsobí ani malú škodu (§ 125 ods. 1 Tr. zák.).

III. Ak je jednočinný súbeh dvoch alebo viacerých trestných činov podľa znakov ich základných skutkových podstát možný, avšak tá istá okolnosť podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby duplicítne, bude táto okolnosť v rámci súbežnej kvalifikácie činu použitá ako okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby len pri aplikácii toho ustanovenia osobitnej časti Trestného zákona, ktorého kvalifikovanej skutkovej podstate zodpovedá vyššia trestná sadzba oproti inej konkurujúcej sadzbe, resp. ustanoveniu. Keďže ide o ten istý čin (skutok) a tú istú skutkovú okolnosť, výška trestnej sadzby bude určujúcim kritériom vzťahu špeciality, ktorý determinuje výber právnej kvalifikácie trestného činu.“

Z odôvodnenia teda vyplýva, že ak sa páchateľ dopustí trestného činu krádeže vlámaním a súčasne spôsobená škoda dosiahne minimálne výšku malej škody, trestný čin sa kvalifikuje podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. a nie podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

V zmysle § 21 ods. 3 písm. a/ zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých

zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“) kolégium najvyššieho súdu na návrh predsedu kolégia, predsedu najvyššieho súdu alebo ministra prijíma stanoviská k zjednocovaniu výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov, ak došlo k výkladovým rozdielnostiam v právoplatných rozhodnutiach senátov toho istého kolégia.

Podľa § 22 ods. 1 písm. b/ zákona o súdoch na zabezpečenie jednotného výkladu a jednotného používania zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov najvyšší súd zverejňuje súdne rozhodnutia zásadného významu a prijíma stanoviská k zjednocovaniu výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov. Na tento účel plénum najvyššieho súdu alebo príslušné kolégium najvyššieho súdu prijíma stanoviská k zjednocovaniu výkladu zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov, ak je to potrebné v záujme odstránenia nejednotnosti súdneho rozhodovania alebo ak sa senát najvyššieho súdu odchýlil od právneho názoru obsiahnutého v rozhodnutí iného senátu najvyššieho súdu.

Vzhľadom na skutočnosť, že trestnoprávne kolégium najvyššieho súdu prijalo stanovisko k posudzovaniu trestného činu krádeže - vlámaním, dovolací súd nebol oprávnený rozhodnúť odlišne. Preto námietky obvineného k nesprávnosti stanoviska, jeho podrobné analýzy rozhodnutí najvyššieho súdu a dožadovanie sa aplikácie rozsudku najvyššieho súdu sp. zn. 3 Tdo 47/2010, ktoré by bolo v jeho prospech, sú irelevantné.

Vzhľadom na uvedené najvyšší súd dospel k záveru, že dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie sú dané, preto dovolanie obvineného Z. K. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. uznesením na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.